

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2005

Julkaistu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2005

N:o 1141—1156

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1141	Laki varallisuusverolain kumoamisesta	5101
1142	Laki varojen arvostamisesta verotuksessa	5102
1143	Laki tuloverolain muuttamisesta	5110
1144	Laki perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta	5112
1145	Laki verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta	5114
1146	Laki elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 51 c ja 52 c §:n muuttamisesta	5117
1147	Laki tonnistoverolain 37 §:n muuttamisesta	5118
1148	Laki kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta annetun lain 1 ja 4 §:n muuttamisesta	5119
1149	Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain muuttamisesta	5120
1150	Laki keskinäisestä virka-avusta verotuksen alalla Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä annetun lain 2 §:n muuttamisesta	5122
1151	Laki ennakkoperintälain muuttamisesta	5123
1152	Laki kiinteistöverolain muuttamisesta	5125
1153	Laki keskusverolautakunnasta annetun lain 5 §:n muuttamisesta	5127
1154	Laki verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain 5 ja 6 §:n muuttamisesta ..	5128
1155	Laki tuloverolain muuttamisesta	5130
1156	Laki eräiden metsätalouden puhtaaseen tuloon liittyvien säännösten kumoamisesta	5132

N:o 1141

Laki

varallisuusverolain kumoamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annettu varallisuusverolaki (1537/1992) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

2 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Verovuoden 2005 ja sitä aikaisempien vuosien varallisuusverotukseen, varallisuusveron kanton, perintään ja muutoksenhaun sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Eero Heinäluoma*

HE 144/2005
VaVM 44/2005
EV 218/2005

190—2005

895002

N:o 1142

Laki**varojen arvostamisesta verotuksessa**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tuloverolaissa (1535/1992) tarkoitetun jaettavan yritystulon ja yhtymän osakkaan tulo-osuuden pääomatulo-osuuden perusteena oleva nettovarallisuus sekä osakkeen matemaattinen arvo samoin kuin kiinteistöveron perusteena olevan kiinteistön arvo lasketaan siten kuin tässä laissa säädetään.

2 luku

Osakeyhtiön nettovarallisuus ja osakkeen matemaattinen arvo*Osakeyhtiön nettovarallisuus*

2 §

Muun kuin julkisesti noteeratun yhtiön nettovarallisuus

Tuloverolain 33 b §:ssä tarkoitetun kotimaisen yhtiön osakkeen verovuoden matemaattinen arvo lasketaan verovuotta edeltävän vuoden yhtiön tilinpäätöksen mukaisen tarkistetun nettovarallisuuden perusteella. Yhtiön nettovarallisuus saadaan vähentämällä yhtiön varoista yhtiön velat.

Yhtiön varoja ovat yhtiön käyttö-, vaihto-, sijoitus- ja rahoitusomaisuus sekä muu sellainen omaisuus ja sellaiset pitkävaikutteiset menot, joilla on varallisuusarvoa. Varoina ei kuitenkaan pidetä kirjanpitolain (1336/1997) 5 luvun 18 §:n mukaisia laskennallisia verosaamisia.

Velkana pidetään taseen vastattaviin vieraaseen pääomaan merkittyjä eriä. Velkana pidetään myös:

1) vakuutuslaitoksen korvaus- ja vakuutusmaksuvastuuta sekä eläkesäätiön ja muun eläkelaitoksen eläkesitoumuksista johtuvaa vakuutusteknisten perusteiden mukaan lasketua eläkevastuuta;

2) elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) 48 a §:ssä tarkoitettua lakisääteistä eläkevakuutustoimintaa harjoittavan vakuutusyhtiön vakavaraisuutensa parantamiseksi tekemää varausta;

3) pääomalainaa silloin, kun se on taloudelliselta luonteeltaan vierasta pääomaa.

Velkana ei pidetä kirjanpitolain 5 luvun 18 §:n mukaisia laskennallisia verovelkoja.

3 §

Yhtiön varojen arvostaminen

Rahoitusomaisuuteen kuuluvan saamisen arvoksi katsotaan nimellisarvo ja muun rahoitusomaisuuden arvoksi hankintameno, joista molemmista on tehty elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 17 §:ssä tarkoitettua arvonalentumisvähennykset. Ulkomaa-

rahan määräisen saamisen arvoksi katsotaan kuitenkin kirjanpitolain 5 luvun 3 §:ssä tarkoitettu arvo.

Vaihto-omaisuuden arvoksi katsotaan hankintameno, josta on vähennetty elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 28 §:n 1 momentissa tarkoitettu arvonalentumisvähennys.

Sijoitusomaisuuden arvoksi katsotaan hankintamenon ja elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 5 §:n 6 kohdassa tarkoitettun arvonorotuksen yhteismäärä, josta on vähennetty mainitun lain 29 §:ssä tarkoitettu arvonalentumisvähennys.

Käyttöomaisuuden sekä sellaisten pitkävaikutteisten menojen, joilla on varallisuusarvoa, arvoksi katsotaan verovuoden päättyessä tuloverotuksessa poistamatta oleva arvo.

Muuhun kuin vaihto- tai sijoitusomaisuuteen kuuluva kiinteistö, rakennus ja rakennelma arvostetaan 1 ja 4 momentista poiketen verovuotta edeltävän vuoden vertailuarvoon, jos se on poistamatonta hankintamenoa suurempi. Metsän vertailuarvona pidetään 7 §:ssä tarkoitettua arvoa ja maatalousmaan vertailuarvona 20 §:n mukaista arvoa, kiinteistöverolain (654/1992) 3 §:ssä tarkoitettua muun kiinteistön samoin kuin metsäveroasetuksen (1208/1991) 5 §:ssä tarkoitettua alueen vertailuarvona nollaa sekä muun kiinteistön vertailuarvona tämän lain 5 luvussa tarkoitettua verotusarvoa.

Muuhun kuin vaihto- tai sijoitusomaisuuteen kuuluvat julkisesti noteeratut arvopaperit ja sijoitusrahasto-osuudet sekä tässä luvussa tarkoitettun yhtiön osakkeet, lukuun ottamatta asunto-osakeyhtiön ja määrätyn huoneiston hallintaan oikeuttavan kiinteistöosakeyhtiön osakkeita, arvostetaan 1 ja 4 momentista poiketen niiden yhteenlaskettuun verovuotta edeltävän vuoden 4 ja 5 §:ssä tarkoitettuun vertailuarvoon, jos se on niiden yhteenlaskettua poistamatonta hankintamenoa suurempi.

Muuhun kuin elinkeinotoimintaan kuuluvat varat arvostetaan vastaavasti soveltuvin osin tässä pykälässä tarkoitettulla tavalla.

Jos yhtiön tilikausi päättyy 30 päivänä syyskuuta tai sitä ennen, yhtiön kiinteistön, rakennuksen ja rakennelman vertailuarvona sekä arvopaperien yhteenlaskettuna vertailuarvona tätä pykälää sovellettaessa pidetään 5

ja 6 momentista poiketen verovuotta edeltänyttä vuotta edeltäneen vuoden vertailuarvoa.

4 §

Yhtiön varoihin kuuluvan noteeratun arvopaperin vertailuarvo

Julkisesti noteeratun arvopaperin vertailuarvo on 70 prosenttia arvopaperin tilinpäätöspäivän mukaisesta päätöskurssista.

Julkisesti noteeratulla arvopaperilla tarkoitetaan tässä pykälässä:

1) arvopaperimarkkinain (495/1989) 1 luvun 3 §:ssä tarkoitettua julkisen kaupankäynnin kohteena tai muulla säännellyllä ja viranomaisen valvonnassa olevalla markkinalla kaupankäynnin kohteena olevaa arvopaperia; ja

2) kaupankäynnistä vakioituilla optioilla ja termiineillä annetun lain (772/1988) 1 luvun 3 §:ssä tarkoitettua optioyhteisössä vakioitua johdannaissopimusta ja arvopaperimarkkinain 10 luvun 1 a §:ssä tarkoitettua vakioituihin optioihin tai termiineihin rinnastettavaa johdannaissopimusta.

Sijoitusrahastolain (48/1999) 2 §:n 2 ja 10 kohdassa tarkoitettua sijoitusrahaston ja yhteissijoitusyrityksen osuuden vertailuarvoksi katsotaan 70 prosenttia käyvästä arvosta.

5 §

Yhtiön varoihin kuuluvan muun yhtiön osakkeen vertailuarvo

Muun kuin julkisesti noteeratun yhtiön osakkeen vertailuarvo lasketaan noudattaen matemaattisen arvon laskemista koskevia säännöksiä 2—5 momentissa säädetyin poikkeuksin.

Vertailuarvoa laskettaessa nettovarallisuudesta vähennetään tilikaudelta jaettavaksi päätetty osinko. Vertailuarvo saa olla enintään 50 prosenttia edellisen vuoden vertailuarvoa korkeampi. Jos edellisen vuoden vertailuarvo on nolla, katsotaan vertailuarvoksi verovuoden ja edellisen vuoden vertailuarvon keskiarvo.

Verovuoden aikana tapahtunut osakepääoman korottaminen ja alentaminen, yhtiön

osakkeiden lunastaminen ja muu hankkiminen ja luovuttaminen sekä osakkeen nimellisarvon tai kirjanpidollisen vasta-arvon muutos otetaan osakkeen vertailuarvoa laskettaessa huomioon, jos uusmerkinnässä osakkeiden merkintäaika on päättynyt tai osakkeet on hankittu tai luovutettu ennen verovuoden loppua taikka jos muu muutos on merkitty kaupparekisteriin ennen verovuoden päättymistä. Yhtiön nettovarallisuus lasketaan tällöin siten, että nettovarallisuuteen lisätään yhtiöön tullut uusi maksullinen pääoma ja osakkeiden luovutuksessa saatu määrä sekä vähennetään osakepääoman alentamisen ja osakkeiden lunastamisen ja hankkimisen vuoksi yhtiön osakkaille maksettu määrä.

Osakkeen vertailuarvo saadaan jakamalla uusi nettovarallisuus osakkeiden uudella lukumäärällä.

Osakkeen edellisen vuoden vertailuarvo muunnetaan vertailuarvoa määrättäessä vertailukelpoiseksi siten, että edellisen vuoden osakkeiden yhteenlaskettuun vertailuarvoon lisätään yhtiöön tullut uusi maksullinen pääoma ja vähennetään osakepääoman alentamisen ja osakkeiden lunastamisen ja hankkimisen vuoksi yhtiön osakkaille maksetun pääoman määrä. Näin saatu uusi osakekannan arvo jaetaan uudella osakkeiden lukumäärällä.

6 §

Yhtiön varoihin kuuluvan ulkomaisen yhtiön osakkeen vertailuarvo

Muun kuin julkisesti noteeratun ulkomaisen yhtiön osakkeen vertailuarvo lasketaan noudattaen soveltuvin osin, mitä 5 §:ssä säädetään.

7 §

Yhtiön varoihin kuuluvan metsän vertailuarvo

Metsän vertailuarvoksi katsotaan metsän keskimääräinen vuotuinen tuotto kerrottuna luvulla 10. Metsäksi luetaan maapohja ja puusto.

Verohallitus vahvistaa vuosittain metsän keskimääräisen vuotuisen tuoton kunnittain hehtaarilta siten, että sen muutos kunnan

verovuoden 2005 keskimääräiseen puhtaan tuottoon verrattuna vastaa kuluttajahintaindeksin muutosta vuoden 2005 syyskuusta verovuoden syyskuuhun.

Jos verovuoden aikana tapahtuneen kunta-jaon muutoksen vuoksi metsälle viimeksi vahvistetut keskimääräiset vuotuiset tuotot poikkeavat toisistaan kunnan eri osissa, metsän viimeksi vahvistettuna keskimääräisenä vuotuisena tuottona pidetään näiden tuottojen pinta-alojen suhteessa painotettua keskiarvoa.

8 §

Yhtiön velkojen arvostaminen

Yhtiön velat arvostetaan niiden nimellisarvoon. Jos velka on indeksiin tai muuhun vertailuperusteeseen sidottu, sen arvona pidetään muuttuneen vertailuperusteen mukaista arvoa. Ulkomaanrahan määräiset velat arvostetaan kirjanpitolain 5 luvun 3 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

Osakkeen matemaattinen arvo

9 §

Osakkeen matemaattinen arvo

Osakkeen matemaattinen arvo lasketaan jakamalla tarkistetun nettovarallisuuden määrä yhtiön ulkona olevien osakkeiden lukumäärällä. Yhtiön lunastamat ja muutoin hankkimat omat osakkeet jätetään matemaattista arvoa laskettaessa lukuun ottamatta.

10 §

Uuden yhtiön osakkeen arvostaminen

Uuden yhtiön, jota ei voida katsoa perustetun ennestään olemassa olleen liikkeen, ammatin, maatalouden tai metsätalouden taikka yhtymän tai yhteisön toiminnan jatkamista varten ja jonka ensimmäinen tilikausi ei ole päättynyt ennen verovuoden alkua, osakkeen matemaattiseksi arvoksi katsotaan osakkeen nimellisarvo tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpidollinen vasta-arvo taikka yhtiön tai sen osakkaan sitä vaatiessa nimellisarvoa tai kirjanpidollista vasta-arvoa korkeampi osakkeen merkintähinta.

11 §

Toimintamuodon muutoksessa siirtyneet varat ja velat

Jos aikaisemmin harjoitetun toiminnan varat ja velat ovat toimintamuodon muutoksessa siirtyneet samoista arvoista perustetulle osakeyhtiölle, yhtiön nettovarallisuus lasketaan siirtävästä toiminnasta laaditun, verovuotta edeltävän viimeisen tilinpäätöksen perusteella. Jos yritysmuotoa muutettaessa vain osa varoista ja veloista on siirtynyt osakeyhtiölle, vain siirtyneet varat ja velat otetaan huomioon yhtiön nettovarallisuutta laskettaessa.

12 §

Osakepääoman muutokset

Jos osakepääoman korottaminen on tapahtunut sen jälkeen, kun verovuoden alkua edeltänyt viimeisin tilikausi on päättynyt, korottamisen yhteydessä merkittyjen uusien osakkeiden matemaattiseksi arvoksi verovuonna katsotaan osakkeen nimellisarvo. Nimellisarvon puuttuessa arvoksi katsotaan osakkeen kirjanpidollinen vasta-arvo taikka yhtiön tai sen osakkaan niin vaatiessa nimellisarvoa tai kirjanpidollista vasta-arvoa korkeampi merkintähinta.

13 §

Yhtiön sulautuminen ja jakautuminen

Yhtiöiden sulautuminen, jakautuminen ja muut vastaavat muutokset otetaan matemaattista arvoa laskettaessa erikseen huomioon.

Jos sulautuminen on tullut voimaan sen tilikauden päättymiseen mennessä, jolta osinko jaetaan, ja osinko on nostettavissa sen kalenterivuoden kuluessa, jonka aikana tilikausi on päättynyt, vastaanottavan yhtiön ja kombinaatiosulautumisessa syntyvän uuden yhtiön nettovarallisuus saadaan laskemalla yhteen vastaanottavan yhtiön ja sulautuvien yhtiöiden nettovarallisuudet. Vastaanottavan yhtiön varoihin ei kuitenkaan lueta sen omistamia sulautuvan yhtiön osakkeita. Jos sulautumisvastike muodostuu muusta kuin vastaanottavan yhtiön osakkeista, otetaan tämä niin ikään vastaanottavan yhtiön varal-

lisuutta vähentävänä huomioon. Osakkeen matemaattinen arvo saadaan jakamalla näin saatu nettovarallisuus vastaanottavan yhtiön tai syntyneen uuden yhtiön ulkona olevien osakkeiden lukumäärällä.

Yhtiön jakautuminen otetaan huomioon jakautuvan ja vastaanottavan yhtiön osakkeen matemaattista arvoa laskettaessa noudattaen soveltuvin osin, mitä 2 momentissa säädetään.

14 §

Muutoksenhaku

Poiketen siitä, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa (1558/1995) säädetään muutoksenhakuun oikeutetuista, osakkeen matemaattiseen arvoon saa hakea muutosta myös osakeyhtiö, jonka osakkeen arvosta on kysymys.

3 luku

Muun yrityksen elinkeinotoiminnan nettovarallisuus ja sen arvo

15 §

Muun yrityksen elinkeinotoiminnan nettovarallisuus

Tuloverolain 38 ja 40 §:ssä tarkoitettu elinkeinotoiminnan nettovarallisuus on se jäännös, joka saadaan kun yrityksen elinkeinotoiminnan varoista vähennetään velat.

Tuloverolain 4 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen elinkeinoyhtymän elinkeinotoiminnan varoina ei pidetä yhtymän saamia osakkailtaan.

Luonnollisen henkilön ja kotimaisen kuolinpesän varoina ei pidetä korkotulon lähdeverosta annetussa laissa (1341/1990) tarkoitettua joukkovelkakirjaa eikä mainitussa laissa tarkoitettua talletusta silloinkaan, kun talletukselle ei ole maksettu korkoa, eikä myöskään talletusten ja obligaatioiden veronhuojennuslaissa (726/1988) tarkoitettua verovapaata talletusta. Sama koskee myös vastaavia Euroopan talousalueella olevia talletuksia ja yleisön merkittäviksi tarjottuja Euroopan talousalueella olevan julkisyhteisön tai kirjanpitovelvollisen koronmaksajan Euroopan talousalueella liikkeeseen laskemia joukkovelkakirjoja.

Velkana ei pidetä yrityksen omaa pääomaa ja rahastoja tai muita kuin 2 §:n 3 momentin 2 kohdassa tarkoitettuja varauksia.

Velkana ei myöskään pidetä 3 momentissa tarkoitettuihin talletuksiin ja joukkovelkakirjoihin kohdistuvaa velkaa.

16 §

Yrityksen varojen arvostaminen

Yrityksen varat arvostetaan 3 §:n 1—6 momentissa säädetyllä tavalla.

17 §

Yrityksen velkojen arvostaminen

Yrityksen velat arvostetaan 8 §:ssä säädetyllä tavalla.

18 §

Muun omaisuuden arvo

Muissa kuin edellä tässä luvussa tarkoitetuissa tilanteissa yrityksen varoihin kuuluva omaisuus arvostetaan siihen käypään arvoon, joka sillä oli verovuoden päättyessä omistajan hallussa ja sillä paikalla, missä omaisuus oli. Käyvällä arvolla tarkoitetaan omaisuuden todennäköistä luovutushintaa.

4 luku

Muun yrityksen maatalouden nettovarallisuus ja sen arvo

19 §

Maatalouden nettovarallisuus

Tuloverolain 38 ja 39 §:ssä tarkoitettu maatalouden nettovarallisuus on se jäännös, joka saadaan, kun maatalouden varoista vähennetään velat.

Maatalouden varoihin ei lueta:

- 1) rahavaroja eikä saamisia;
- 2) tämän lain 31 §:n 3 kohdassa tarkoitettua maatilaan kuuluvan etuuden arvoa;
- 3) verovelvollisen maataloustuotantoa varten pitämiä kotieläimiä;

4) verovelvollisen harjoittamastaan maataloudesta saamia tuotteita;

5) maatalouden harjoittamista varten hankittuja siemeniä, lannoitteita, väkirehua eikä muita vastaavanlaisia tarvikkeita;

6) viljelijälle myönnettyä ja vahvistettua CAP-maatilatukioikeutta.

20 §

Maatalousmaan arvo

Maatalousmaan ja sen kasvuston arvoksi katsotaan maatalousmaan keskimääräinen vuotuinen tuotto kerrottuna luvulla seitsemän. Maatalousmaaksi katsotaan pelto, puutarha sekä luonnonniitty ja luonnonlaidun.

Verohallitus vahvistaa vuosittain pellon keskimääräisen vuotuisen tuoton hehtaarilta kunnittain siten, että muutos viimeksi vahvistettuun keskimääräiseen vuotuisen tuottoon verrattuna vastaa kuluttajahintaindeksin muutosta verovuotta edeltäneen vuoden syyskuusta verovuoden syyskuuhun.

Jos verovuoden aikana tapahtuneen kuntajaon muutoksen vuoksi pellolle viimeksi vahvistetut keskimääräiset vuotuiset tuotot poikkeavat toisistaan kunnan eri osissa, pellon viimeksi vahvistettuna keskimääräisenä vuotuisena tuottona pidetään näiden tuottojen pinta-alojen suhteessa painotettua keskiarvoa.

Salaojitetun maatalousmaan arvoon lisätään Verohallituksen vuosittain hehtaarilta vahvistama lisäarvo. Salaojituslisä vahvistetaan siten, että sen muutos viimeksi vahvistettuun salaojituslisään verrattuna vastaa kuluttajahintaindeksin muutosta verovuotta edeltäneen vuoden syyskuusta verovuoden syyskuuhun.

21 §

Maatalouden rakennuspaikan arvo

Maatalouden tuotantorakennuksen rakennuspaikan arvo määrätään kertomalla vastavan suuruiselle maatalousmaalle 20 §:n nojalla määrätty arvo neljällä. Rakennuspaikka käsittää rakennuksen alla olevan maan sekä sen välittömässä läheisyydessä olevan pihamaan.

Maatalouden asuinrakennuksen rakennuspaikan arvo määrätään siten kuin 29 §:ssä säädetään.

22 §

Maatalouden asuinrakennuksen arvo

Maatalouden asuinrakennuksen arvo määrätään siten kuin 30 §:ssä säädetään.

23 §

Maatalouden tuotantorakennuksen arvo

Maatalouden tuotantorakennuksen tai rakennelman arvoksi katsotaan tuloverotuksessa verovuoden päättyessä poistamatta oleva rakennuksen ja rakennelman hankintamenon osa.

24 §

Maatalouteen kuuluvan erikseen hankitun CAP-maatilatukioikeuden arvo

Erikseen hankitun CAP-maatilatukioikeuden arvona pidetään verovuoden päättyessä tuloverotuksessa poistamatta olevaa hankintamenon osaa.

25 §

Maatalouden koneiden ja laitteiden arvo

Maatalouden koneiden, kaluston ja laitteiden arvoksi katsotaan verovuoden päättyessä tuloverotuksessa poistamatta oleva omaisuuden hankintamenon osa, ei kuitenkaan käypää arvoa korkeampaa määrää.

26 §

Maatalouteen kuuluvan osakkeen ja osuuden arvo

Maatalouteen kuuluvan osakkeen arvona pidetään 4—6 §:ssä tarkoitettua vertailuarvoa.

Maatalouteen kuuluvan osuuskunnan osuuden arvo lasketaan osuismaksun suuruutta vastaavaksi. Jos osuuden omistamiseen liittyy erityisiä etuja, jotka edellyttävät poikkeamista

tästä menettelystä, voidaan osuuden verotusarvo vahvistaa tarvittaessa noudattaen, mitä osakkeen matemaattisen arvon laskemisesta säädetään.

27 §

Muun omaisuuden arvo

Muissa kuin tässä luvussa tarkoitetuissa tilanteissa maatalouden varoihin kuuluva omaisuus arvostetaan siihen käypään arvoon, joka sillä oli verovuoden päättyessä omistajan hallussa ja sillä paikalla, missä omaisuus oli. Käyvällä arvolla tarkoitetaan omaisuuden todennäköistä luovutushintaa.

5 luku

Kiinteistön verotusarvo

28 §

Kiinteistön verotusarvo

Kiinteistön verotusarvo määrätään erikseen maapohjan ja rakennusten osalta.

29 §

Kiinteistön maapohjan verotusarvo

Maapohjan verotusarvoa määrättäessä on otettava huomioon kiinteistön käyttötarkoitus, rakennusoikeus, sijainti, liikenneyhteydet, sopivuus rakennustarkoituksiin, kunnallisteknisten töiden valmiusaste sekä laadultaan ja sijainniltaan vastaavista kiinteistöistä paikkakunnalla vapaassa kaupassa normaaleissa oloissa maksettujen hintojen perusteella todettu kohtuullinen hintataso. Maapohjana pidetään myös sellaista maatilaan kuuluvaa rakennusmaa-aluetta, jolle on vahvistettu asemakaava. Maapohjan verotusarvoon luetaan myös oikeus rakennettuun tai rakenteilla olevan kosken vesivoimaan.

Sellaiselle maatalaan kuuluvalla rakennusmaa-alueella, josta verovelvollinen on myynyt ja voi edelleen myydä maata rakennustarkoituksiin, arvo määrätään noudattaen soveltuvin osin 1 momentin säännöksiä. Lisäksi on otettava huomioon rakennusmaa-alueesta

teiksi ja yleisiksi alueiksi käytettävän maan osuus sekä se aika, jonka arvioidaan kuluvan ennen kuin maata todennäköisesti tullaan käyttämään rakennusmaana.

Jollei tontin tai rakennuspaikan rakennus-oikeutta ole käytetty täyteen määrään ja jollei sillä olevien rakennusten arvo ole tontin arvoon verrattuna vähäinen, tontin arvoa on alennettava kohtuullisesti.

Verohallitus vahvistaa vuosittain verotusta varten kunnan osalta tarkemmat laskentaperusteet, joiden mukaan rakennusmaan verotusarvo lasketaan.

30 §

Rakennuksen ja rakennelman verotusarvo

Rakennuksen, rakennelman ja vesivoimalaitoksen arvoksi katsotaan jälleenhankinta-arvo vähennettynä seuraavilla vuotuisilla ikälennuksilla:

1) asuin-, toimisto- ja muu niihin verrattava rakennus: puinen 1,25 % ja kivinen 1 %;

2) myymälä-, varasto-, tehdas-, työpaja-, talous- ja muu niihin verrattava rakennus sekä muu kuin vesivoimalaitokseen kuuluva voima-asema: puinen 5 % ja kivinen 4 %;

3) varasto- ja muu rakennelma 10 %;

4) vesivoimalaitokseen kuuluva rakennus, pato, allas ja muu rakennelma 1 %;

5) välittömästi ydinvoimalaitostointia palveleva rakennus tai rakennelma 2,5 %.

Valtiovarainministeriön asetuksella säädetään tarkemmin jälleenhankinta-arvon laske- misesta.

Jos rakennus tai rakennelma on vaurioitunut tai muutoin menettänyt arvoaan enemmän kuin ikälennukset edellyttävät, jälleenhankinta-arvoa vähennetään arvon alenemista vastaavalla määrällä. Jos rakennuksessa tai rakennelmassa on sen valmistumisen jälkeen suoritettu perusparannuksia tai huomattavia kunnossapitotöitä, on ikälennusta harkinnan mukaan alennettava.

Käytössä olevan rakennuksen tai rakennelman arvoksi katsotaan 1 momentin säännösten estämättä vähintään 20 prosenttia rakennuksen tai rakennelman jälleenhankinta-arvosta. Edellä 1 momentin 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen rakennusten ja rakennelmien arvoksi katsotaan kuitenkin aina vähintään 40 prosenttia niiden jälleenhankinta-arvosta.

31 §

Maatilan tuotantorakennuksen, rakennuspaikan ja eräiden etuuksien verotusarvo

Poiketen siitä, mitä edellä tässä luvussa säädetään, katsotaan maa- ja metsätalouteen kuuluvan:

1) tuotantorakennuksen verotusarvoksi tu- loverotuksessa verovuoden päättyessä poista- matta oleva rakennuksen ja rakennelman hankintamenon osa;

2) tuotantorakennuksen rakennuspaikan, joka käsittää rakennuksen alla olevan maan sekä sen välittömässä läheisyydessä olevan pihamaan, arvoksi vastaavan suuruiselle maa- talousmaalle 20 §:n nojalla määrätty arvo kerrottuna neljällä; ja

3) kiven-, soran-, saven- ja turpeenottopai- kan tai muu vastaavan etuuden, jota käytetään muuhun kuin maa- tai metsätalouden omiin tarpeisiin, arvoksi se pääoma-arvo, joka sillä on verovuoden päättyessä laskettuna etuu- desta saatavan puhtaan tulon, etuuden toden- näköisen kestoajan ja kahdeksan prosentin korkokannan mukaan.

32 §

Kiinteistön verotusarvon enimmäismäärä

Jos kiinteistön kiinteistöveron alaisten osien ja etuuksien verotusarvojen yhteismäärä on näiden osuuksien ja etuuksien yhteenlas- kettua käypää arvoa suurempi, katsotaan kiinteistön kiinteistöveron alaisten osien ja etuuksien arvoksi niiden käypä arvo.

Käyvällä arvolla tarkoitetaan sitä käypää arvoa, joka omaisuudella oli verovuoden päätyessä omistajan hallussa ja sillä paikalla, missä omaisuus oli, tai omaisuuden todennä- köistä luovutushintaa, jos se on edellä mai- nittua arvoa suurempi.

6 luku

Voimaantulo

33 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tam- mikuuta 2006.

Yhtiön 1 päivänä tammikuuta 2006 tai sen jälkeen, viimeistään kuitenkin 30 päivänä syyskuuta 2006 päättyvän tilikauden tilinpäätöksen mukaista tarkistettua nettovarallisuutta laskettaessa pidetään 5 ja 6 §:ssä tarkoitetun osakkeen vertailuarvona osakeyhtiön vuonna 2004 päättyneen tilikauden tilinpäätöksen perusteella laskettua varallisuusverolaissa (1537/1992) tarkoitettua verotusarvoa. Yhtiön 1 päivänä lokakuuta 2006 tai sen jälkeen, viimeistään kuitenkin 30 päivänä syyskuuta 2007 päättyvän tilikauden tilinpäätöksen mukaista nettovarallisuutta laskettaessa pidetään 5 ja 6 §:ssä tarkoitetun osakkeen vertailuarvona osakeyhtiön vuonna 2005 päättyneen tilikauden tilinpäätöksen perusteella laskettua

varallisuusverolaissa tarkoitettua verotusarvoa.

Muun yrityksen vuonna 2006 päättyvän tilikauden tilinpäätöksen mukaista nettovarallisuutta laskettaessa pidetään 5 ja 6 §:ssä tarkoitetun osakkeen vertailuarvona osakeyhtiön vuonna 2005 päättyneen tilikauden tilinpäätöksen perusteella laskettua varallisuusverolaissa tarkoitettua verotusarvoa.

Tämän lain 5 §:ssä tarkoitetun osakkeen verovuoden 2007 vertailuarvo saa olla enintään 50 prosenttia osakeyhtiön vuonna 2005 päättyneen tilikauden tilinpäätöksen perusteella laskettua varallisuusverolaissa tarkoitettua osakkeen verotusarvoa korkeampi.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Eero Heinäluoma*

N:o 1143

L a k i

tuloverolain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 41 §:n 2 ja 3 momentti sekä 136 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 136 §:n 1 momentti laissa 716/2004 ja 136 §:n 2 momentti laissa 1565/1995, ja
muutetaan 33 b §:n 1 momentti, 33 c §:n 3 momentti, 41 §:n 1 momentti ja 123 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat, 33 b §:n 1 momentti ja 33 c §:n 3 momentti mainitussa laissa 716/2004 ja 123 §:n 1 momentti laissa 1734/1995, seuraavasti:

33 b §

Muusta kuin julkisesti noteeratusta yhtiöstä saatu osinko

Muusta kuin julkisesti noteeratusta yhtiöstä saatu osinko on verovapaata tuloa siihen määrään saakka, joka vastaa varojen arvostamisesta verotuksessa annetussa laissa (1142/2005) tarkoitetulle osakkeen verovuoden matemaattiselle arvolle laskettua yhdeksän prosentin vuotuista tuottoa. Siltä osin kuin verovelvollisen saamien tällaisten osinkojen määrä ylittää 90 000 euroa, osingoista 70 prosenttia on pääomatuloa ja 30 prosenttia verovapaata tuloa.

33 c §

Ulkomaiselta yhteisöltä saatu osinko

Ulkomaisen yhtiön osakkeiden 33 b §:n 1 momentissa tarkoitettu vuotuinen tuotto lasketaan siitä osakkeen käyvästä arvosta,

joka sillä oli omistajan hallussa osingon jakovuotta edeltäneen verovuoden päättyessä. Käyvällä arvolla tarkoitetaan omaisuuden todennäköistä luovutushintaa.

41 §

Nettovarallisuuden laskenta

Laskettaessa 38—40 §:n mukaista pääomatulo-osuutta nettovarallisuus lasketaan sekä varat ja velat arvostetaan varojen arvostamisesta verotuksessa annetussa laissa säädetyllä tavalla.

123 §

Sulautumisen ja jakautumisen vaikutus tappioiden vähentämiseen

Yhteisön jakauduttua jakautuvan yhteisön tappiot siirtyvät vastaanottaville yhteisöille samassa suhteessa kuin jakautuvan yhteisön varojen arvostamisesta verotuksessa annetun

lain 2 luvussa tarkoitettu nettovarallisuus siirtyy vastaanottaville yhteisöille. Jos jakautuvan yhteisön verotuksessa on useita tulolähteitä, tulolähteen vahvistetut tappiot siirtyvät niille vastaanottaville yhtiöille, joilla on vastaava tulolähde.

— — — — —
—————

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Lain 123 §:n 1 momentin ja 136 §:n 1 momentin muutosta sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 2006 toimitettavassa verotuksessa. Muilta osin lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2007 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Eero Heinäluoma*

N:o 1144

Laki

perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 12 päivänä heinäkuuta 1940 annetun perintö- ja lahjaverolain (378/1940) 9 §:n 1 momentti, 10 § ja 55 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 9 §:n 1 momentti laissa 520/1959 ja 55 §:n 2 momentti laissa 559/2005, sekä

lisätään 55 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1110/1994, 507/1998, 909/2001 ja mainitussa laissa 559/2005, uusi 3 ja 4 momentti, jolloin nykyinen 3—6 momentti siirtyy 5—8 momentiksi, seuraavasti:

9 §
 Perintöveron perusteeksi pannaan se käypä arvo, mikä omaisuudella oli verovelvollisuuden alkaessa. Käyvällä arvolla tarkoitetaan omaisuuden todennäköistä luovutushintaa.

Verovelvollisen ikä	Luku, jolla vuositulon määrä kerrotaan
73—76 vuotta	6
77—81 vuotta	5
82—86 vuotta	4
87—91 vuotta	3
92 tai enemmän	2

10 §
 Koroton saaminen, joka ei ole verovelvollisuuden alkaessa eräännytynyt, arvostetaan 9 §:n 1 momentista poiketen siihen arvoon, joka sillä on verovelvollisuuden alkaessa laskettuna kahdeksan prosentin korkokannan mukaan ja ottaen lukuun vain täydet vuodet.

Verovelvolliselle määrävuosiksi tuleva etuus arvostetaan siihen pääoma-arvoon, joka sillä on verovelvollisuuden alkaessa laskettuna etuuden voimassaoloajasta jäljellä olevien täysien vuosien luvun ja 8 prosentin korkokannan mukaan.

Verovelvollisen jäljellä olevaksi eliniäksi tarkoitetun nautintaoikeuden, eläkkeen ja muun edun arvo lasketaan kertomalla edusta saatavan vuositulon määrä etuun oikeutetun henkilön iän mukaan määräytyvällä kertomalla seuraavasti:

Verovelvollisen ikä	Luku, jolla vuositulon määrä kerrotaan
alle 44 vuotta	12
44—52 vuotta	11
53—58 vuotta	10
59—63 vuotta	9
64—68 vuotta	8
69—72 vuotta	7

55 §

Maksuunpanematta jätettävän veron osan laskemiseksi vähennetään tämän lain mukaan määrätystä verosta vero, joka perintöosuudesta tai lahjasta olisi määrättävä, jos maatilan maatalousmaa ja sitä vastaava CAP-maatilatukioikeus, rakennukset, rakennelmat, koneet, kalusto ja laitteet sekä niihin kohdistuvat velat samoin kuin muuhun yritykseen kuin maatilaan kuuluva yritysvarallisuus arvostettaisiin määrään, joka vastaa 40 prosenttia verovelvollisuuden alkamista edeltäneeltä vuodelta toimitettavassa tai toimitetussa tu-

loverotuksessa noudatettavien tai noudatettujen, varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain (1142/2005) 3 ja 4 luvun mukaisten perusteiden mukaisesta määrästä. Osakeyhtiön yritysvarallisuus arvostetaan määrään, joka vastaa 40 prosenttia mainitun lain 4 ja 5 §:n mukaisten perusteiden mukaan lasketusta määrästä.

Varat, joita ei lueta nettovarallisuuteen, arvostetaan seuraavasti:

1) maatalaan kuuluva metsä 40 prosenttiin sen varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain 7 §:n mukaisesta arvosta;

2) maatilan asuinrakennus ja metsätalouden tuotantorakennuksen rakennuspaikka 40 prosenttiin varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain 5 luvun mukaisten perusteiden mukaisesta määrästä;

3) metsätalouden tuotantorakennukset, koneet ja laitteet 40 prosenttiin niiden verotuk-

sessä poistamatta olevasta hankintamenosta; ja

4) muut varat 40 prosenttiin niiden käyvästä arvosta.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu erotus tai, jos se on suurempi kuin 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettun perintö- ja lahjaveron 850 euron ylimenevä osa, viimeksi mainittu määrä jätetään maksuunpanematta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Lakia sovelletaan, kun verovelvollisuus on alkanut 1 päivänä tammikuuta 2006 tai sen jälkeen. Lain 55 §:ää sovelletaan niihin sukupolvenvaihdoksiin, joissa verovelvollisuus on alkanut 1 päivänä tammikuuta 2007 tai sen jälkeen.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Eero Heinäluoma*

N:o 1145

Laki**verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/1995) 1 §:n 2 momentti, 3 §:n 1 ja 2 momentti, 7, 10 ja 58 §, 84 §:n 1 momentti ja 85 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 2 momentti osaksi laissa 997/1996, 7, 10 ja 58 § laissa 1079/2005, 84 §:n 1 momentti laissa 536/1996 ja 85 §:n 1 momentti laissa 505/1998, seuraavasti:

1 §

Lain soveltamisala

Lakia sovelletaan seuraaviin veroihin ja maksuihin:

- 1) valtiolle tulon perusteella suoritettava vero (*valtionvero*);
- 2) kunnalle tulon perusteella suoritettava vero (*kunnallisvero*);
- 3) yhteisön ja yhteisetuuden tulon perusteella suoritettava vero (*yhteisön tulovero*);
- 4) evankelisluterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnalle suoritettava vero (*kirkollisvero*); ja
- 5) Kansaneläkelaitokselle suoritettava vakuutetun maksu (*sairausvakuutusmaksu*).

3 §

Verovuosi

Veroa suoritetaan verovuonna saadusta tulosta.

Verovuosi on kalenterivuosi tai, jos kirjanpitolaissa (1336/1997) tarkoitettuna tilikautena ei ole kalenterivuosi, se tai ne tilikaudet, jotka ovat kalenterivuoden aikana päättyneet.

7 §

Velvollisuus antaa veroilmoitus tai muu ilmoitus

Verovelvollisen on verotusta varten ilmoitettava veroviranomaiselle veronalaiset tulonsa, niistä tehtävät vähennykset, tiedot varoistaan ja veloistaan sekä muut verotukseen vaikuttavat tiedot.

Veroviranomainen lähettää luonnolliselle henkilölle ja kuolinpesälle, jolla voidaan olettaa olleen verovuonna veronalaista tuloa tai 10 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettuja varoja tai velkoja, veroviranomaisella olevien tietojen perusteella esitetyt veroilmoituksen.

Verovelvollisen on tarkistettava esitäytyksessä veroilmoituksessa olevat tiedot. Jos tiedoissa on puutteita tai virheitä, verovelvollinen on velvollinen korjaamaan ja täydentämään tiedot sekä palauttamaan veroilmoituksen. Jos tiedot ovat oikeat eikä verovelvollisella ole muita veronalaisia tuloja, vähennyksiä, varoja tai velkoja tahi muita verotukseen vaikuttavia tietoja taikka vaatimuksia, veroilmoitusta ei palauteta, jollei veroviranomainen erikseen niin vaadi. Elinkeinotoiminnan ja maatalouden veroilmoitus on kuitenkin aina annettava. Metsätaloutta harjoittavan verovelvollisen on annettava metsätaloutta koskeva veroilmoitus. Metsäta-

louden veroilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse antaa, jos verovelvollisella ei ole verovuonna ollut metsätalouden tuloa, vähennyksiä tai muita verotukseen vaikuttavia tietoja.

Jos verovelvollinen ei palauta esitetyttä veroilmoitusta, hänen katsotaan antaneen veroilmoituksen esitetyssä veroilmoituksessa olevien tietojen mukaisena.

Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän, joka ei ole saanut 2 momentissa tarkoitettua esitetyttä veroilmoitusta ja jolla on verovuonna ollut veronalaista tuloa tai 10 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettuja varoja tai velkoja taikka muita verotukseen vaikuttavia tietoja, on verotusta varten annettava kehotuksetta veroilmoitus.

Yhteisön, yhtymän ja jokaisen muun verovelvollisen, jolla on verovuonna ollut veronalaista tuloa tai varoja tai velkoja taikka muita verotukseen vaikuttavia tietoja, on verotusta varten annettava kehotuksetta veroilmoitus. Tuloverolain 20—22 §:ssä tarkoitettun yhteisön, yhteisyyden, asunto-osakeyhtiön sekä sellaisen kiinteistöosakeyhtiön ja asunto-osuuskunnan, jonka osake tai osuus oikeuttaa määrätyn huoneiston hallintaan, ei kuitenkaan tarvitse antaa kehotuksetta veroilmoitusta yksinomaan varoistaan ja veloistaan, ellei kysymys ole kiinteistöverotukseen vaikuttavista, verovuoden aikana muuttuneista tiedoista. Mitä tässä momentissa säädetään, ei koske luonnollista henkilöä tai kuolinpesää.

Velvollinen antamaan veroilmoituksen on lisäksi jokainen, jolta veroviranomainen sitä erikseen vaatii.

Verovelvollisen on verotusta varten annettava myös muita kuin edellä tarkoitettuja verotusta koskevia ilmoituksia. Verohallitus antaa tarkemmat määräykset ilmoitusten antamisajankohdasta ja -tavasta sekä muusta menettelystä ilmoitusten antamiseksi.

10 §

Veroilmoituksessa tai muussa ilmoituksessa annettavat tiedot

Veroilmoituksessa ja sen liitteessä tai muussa ilmoituksessa on ilmoitettava 7 §:n 1 momentissa tarkoitettut tiedot ja niitä koskevat selvitykset. Verohallitus antaa tarkemmat määräykset annettavista tiedoista ja sel-

vityksistä sekä niiden antamistavasta. Veroilmoitukseen ei liitetä tositteita, jollei Verohallitus verovalvontaan liittyvistä syistä toisin määrää.

Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän on annettava veroilmoituksessaan tiedot ja niitä koskevat selvitykset vain seuraavista omistamistaan varoista:

1) kiinteistöt sekä kiinteistöverolain (654/1992) 2 §:n 2 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut varat;

2) asunto-osakeyhtiön ja keskinäisen kiinteistöosakeyhtiön sekä muun osakeyhtiön osakkeet ja muun yhteisön osuudet;

3) muut arvopaperit ja arvo-osuudet, ei kuitenkaan korkotulon lähdeverosta annetussa laissa (1341/1990) tarkoitettut joukkovelkakirjat;

4) osuudesta avoimeen yhtiöön, kommandiittiyhtiöön ja muuhun yhtymään;

5) hallinta- ja nautintaoikeus varallisuuteen;

6) liike- ja ammattitoiminnan sekä maatalouden varat.

Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän on annettava veroilmoituksessaan tiedot vain seuraavista veloistaan:

1) luotto- ja rahoituslaitoksen sekä muun 16 §:n 5 momentissa tarkoitettun tahon myöntämät lainat;

2) muut lainat, joiden korko on verotuksessa vähennyskelpoinen.

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä 2 ja 3 momentissa tarkoitettujen varojen ja velkojen ilmoittamisesta.

58 §

Verotuksen oikaisun jättäminen toimittamatta

Verotuksen oikaisu verovelvollisen vahingoksi voidaan jättää toimittamatta, jos verotamatta jäänyt tulo on vähäinen eikä verotuksen tasapuolisuus tai muu syy edellytä verotuksen oikaisun toimittamista.

84 §

Ennakkoratkaisun hakeminen keskusverolautakunnalta

Keskusverolautakunta voi verovelvollisen

tai yhtymän kirjallisesta hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun tuloverotuksesta siten kuin keskusverolautakunnasta annetussa laissa (535/1996) säädetään.

män kirjallisesta hakemuksesta antaa tuloveroa koskevan tiedon siitä, kuinka verovirasto tulee hakemuksessa tarkoitetussa asiassa verotusta toimittaessa menettelemään (*ennakkotieto*).

85 §

Ennakkotiedon hakeminen verovirastolta

Verovirasto voi verovelvollisen tai yhty-

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2006 toimitettavassa verotuksessa.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Eero Heinäluoma*

N:o 1146

L a k i**elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 51 c ja 52 c §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan elinkeinotulon verottamisesta 24 päivänä kesäkuuta 1968 annetun lain (360/1968) 51 c § ja 52 c §:n 3 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat, 51 c § laissa 661/1989 ja 52 c §:n 3 momentti laissa 1733/1995, seuraavasti:

51 c §

Yritysmuodon muutosten osalta noudatetaan, mitä tuloverolain 24 ja 28 §:ssä toimintamuodon muutoksista säädetään.

52 c §

Jakautuvan yhtiön verotuksessa vähennetyt varaukset, jotka kohdistuvat tiettyyn toimintaan, siirtyvät sille vastaanottavalle yhtiölle, jolle siirrettyyn toimintaan varaus kohdistuu. Muut varaukset siirtyvät vastaanottaville yhtiöille samassa suhteessa kuin jakautuvan yhtiön nettovarallisuus siirtyy vastaanotta-

ville yhtiöille. Nettovarallisuudella tarkoitetaan yhtiön varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain (1142/2005) 2 luvussa tarkoitettua nettovarallisuutta jakautumisajan kohtana.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2006 toimitettavassa verotuksessa. Lain 52 c §:ää sovelletaan, kun jakautuminen on tapahtunut 1 päivänä tammikuuta 2006 tai sen jälkeen.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Valtiovarainministeri *Eero Heinäluoma*HE 144/2005
VaVM 44/2005
EV 218/2005

3 895002/190

N:o 1147

Laki

tonnistoverolain 37 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 5 päivänä kesäkuuta 2002 annetun tonnistoverolain (476/2002) 37 § seuraavasti:

37 §

Yhtiön osakkeiden matemaattinen arvo

Varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain (1142/2005) 2 luvussa tarkoitettua yhtiön nettovarallisuuden määrää laskettaessa ja nettovarallisuuteen kuuluvia omaisuuseriä arvostettaessa katsotaan omaisuuseristä teh-

tävät vähennykset tehdyiksi tonnistoverotettavaan toimintaan kuuluvien varojen osalta tämän lain 36 §:ssä säädetyn määräisinä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2006 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Eero Heinäluoma*

N:o 1148

L a k i**kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta annetun lain 1 ja 4 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1552/1995) 4 §:n 5 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1178/2004, ja *muutetaan* 1 § seuraavasti:

1 §

Kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistaminen

Vieraasta valtiosta saadun tulon kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta säädetään tässä laissa.

Tätä lakia sovelletaan myös, kun tulon kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta on määräys kansainvälisessä sopimuksessa, sikäli kuin sopimuksessa ei toisin määrätä.

Tätä lakia sovelletaan valtion tuloveroihin,

kunnallisveroon, kirkollisveroon ja yhteisön tuloveroon.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Lain 4 §:n 5 momenttia koskevaa muutosta sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2006 toimitettavassa verotuksessa.

Vuoden 2005 ja sitä edeltävien vuosien kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamista koskeviin tapauksiin sovelletaan kuitenkin edelleen tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Valtiovarainministeri *Eero Heinäluoma*

N:o 1149

Laki**rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/1978) 14 §, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1544/1992 ja 719/2004, ja
muutetaan lain nimike sekä 1 §:n 1 ja 2 momentti, 2 §:n 2 momentti, 16 §:n 1 momentti ja 21 §:n 2 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 1 momentti, 2 §:n 2 momentti ja 21 §:n 2 momentti laissa 856/2005, 1 §:n 2 momentti laissa 1544/1992 sekä 16 §:n 1 momentti laissa 1563/1995, seuraavasti:

Laki**rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta**

1 §
 Rajoitetusti verovelvollisen on suoritettava tuloveroa valtiolle sekä kunnalle tämän lain mukaan.

Rajoitetusta verovelvollisuudesta säädetään tuloverolaissa (1535/1992).

2 §

Jos tässä laissa ei toisin säädetä, noudatetaan vastaavasti, mitä muualla verolainsäädännössä säädetään rajoitetusti verovelvollisen tulojen veronalaisuudesta sekä niistä tehtävistä vähennyksistä. Lähdeveroa perit-

täessä tulosta tehdään ainoastaan 6 §:ssä tarkoitettu vähennys.

16 §

Edellä 13 §:ssä tarkoitettua tulosta suoritettava vero on määrättävä verovelvolliselle verotusmenettelystä annetun lain mukaisessa järjestyksessä. Ennakon käyttämisestä ja rangaistussäännöksistä on soveltuvin osin voimassa, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään tai sen nojalla määrätään. Veronkannosta ja verojen tilittämisestä on soveltuvin osin voimassa, mitä veronkantolaissa (609/2005) säädetään tai sen nojalla määrätään.

21 §

Muutoksen hakemiseen 13 §:ssä tarkoitettun tulon osalta toimitettuun verotukseen samoin kuin 13 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettun osuuden määrittämiseen sovelletaan, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2006 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Eero Heinäluoma*

N:o 1150

L a k i

keskinäisestä virka-avusta verotuksen alalla Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä annetun lain 2 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan keskinäisestä virka-avusta verotuksen alalla Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä 16 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1220/1994) 2 §:n 1 momentti seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Virka-apudirektiivin 1 artiklassa tarkoitettuja tulo- ja varallisuusveroja ovat Suomessa erityisesti seuraavat verot ja maksut:

- 1) valtion tuloverot;
- 2) yhteisön tulovero;
- 3) kunnallisvero;
- 4) kirkollisvero;
- 5) kansaneläkevakuutusmaksu;
- 6) sairausvakuutusmaksu;

- 7) korkotulon lähdevero;
- 8) rajoitetusti verovelvollisen lähdevero;
- 9) kiinteistövero.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Verovuodelta 2005 ja sitä edeltäviltä verovuosilta toimitettua varallisuusverotusta koskevien tietojen vaihtoon viranomaisten välillä sovelletaan kuitenkin edelleen tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Eero Heinäluoma*

N:o 1151

Laki**ennakkoperintälain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun ennakkoperintälain (1118/1996) 1 §:n 1 momentti, 3 §:n 1 momentti ja 23 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 1 momentti laissa 707/2003 ja 23 §:n 1 momentti laissa 859/2001, seuraavasti:

1 §

Lain soveltamisala

Ennakkoperintä toimitetaan tuloverolaissa (1535/1992) tarkoitetun veronalaisen tulon perusteella valtiolle, kunnalle, seurakunnalle sekä Kansaneläkelaitokselle verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) säännösten mukaan maksettavaksi määrättävien verojen ja maksujen suorittamiseksi. Työnantajan velvollisuudesta toimittaa ennakonpidätys vakuutetun sairausvakuutusmaksun suorittamiseksi silloinkin, kun vakuutetulle maksettava palkka on tuloverolain 77 §:n nojalla verovapaata ulkomaantyötuloa, säädetään sairausvakuutuslain (1224/2004) 18 luvun 11 §:n 2 momentissa.

3 §

Ennakkoperinnän vastaavuusvaatimus

Jollei 4 §:stä muuta johdu, ennakonpidätyksen määrän on vastattava mahdollisimman

tarkoin verovelvollisen ennakonpidätyksen alaisesta tulosta verovuoden veroasteikkolain ja muiden verovuoden veroperusteiden mukaan maksettavaa verojen ja maksujen yhteismäärää. Ennakonkannossa verovelvollisen maksettavaksi pannaan määrä, joka vastaa mahdollisimman tarkoin verovelvollisen tuloista verovuonna sovellettavien veroperusteiden mukaan maksettavaa verojen ja maksujen yhteismäärää, vähennettynä ennakonpidätyksenä ja yhtiöveron hyvityksenä kertyväksi arvioidulla määrällä.

23 §

Ennakonkannon toimittaminen

Elinkeinotoiminnan, maatalouden tai muun tulonhankkimistoiminnan, kuten vuokraustoiminnan ja omaisuuden luovutusvoiton tuotaman tulon perusteella maksuunpantavan veron suoritukseksi toimitetaan ennakonkanto, jollei tässä laissa toisin säädetä tai tämän lain nojalla toisin määrätä. Ennakonkanto toimitetaan myös silloin, jos ennakon-

pidätystä ei voida toimittaa, kuten silloin, kun suorituksen maksaja ei ole ennakonpidätysvelvollinen tai on vapautettu ennakonpidätysvelvollisuudesta. Ennakonkantoa ei kuitenkaan toimiteta tuloverolain 66 §:ssä tarkoitettun työsuhdeoption perusteella saadusta tu-

lostasta muutoin kuin verovelvollisen omasta pyynnöstä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Eero Heinäluoma*

N:o 1152

Laki**kiinteistöverolain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä heinäkuuta 1992 annetun kiinteistöverolain (654/1992) 2 §:n 1 momentti, 5 §:n 2 momentti, 15 § ja 25 §:n 2 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 5 §:n 2 momentti osaksi laissa 1084/1993, 15 § viimeksi mainitussa laissa ja 25 §:n 2 momentti laissa 1087/2005, seuraavasti:

2 §

Kiinteistö

Kiinteistöllä tarkoitetaan tässä laissa tonttia, tilaa ja muuta Suomessa olevaa itsenäistä maanomistuksen yksikköä, joka on merkitty tai olisi merkittävä kiinteistönä kiinteistörekisterilaissa (392/1985) tarkoitettuun kiinteistörekisteriin.

5 §

Omistaja ja omistajan veroinen haltija

Omistajan veroisella haltijalla tarkoitetaan sitä, jolla on kalenterivuoden alkaessa:

- 1) pysyvä hallintaoikeus kiinteistöön; tai
- 2) vastikkeeton hallintaoikeus kiinteistöön perintökaaren (40/1965) 3 luvun 1 a §:n 2 momentin, testamentin tai muun sellaisen perusteen nojalla, jonka voimassaolo ei perustu kiinteistön omistajan tai aikaisemman omistajan tekemään sopimukseen.

15 §

Kiinteistön arvostaminen

Tätä lakia sovellettaessa kiinteistön arvona pidetään varallisuuden arvostamisesta verotuksessa annetun lain (1142/2005) 5 luvun ja sen nojalla annettujen säännösten ja päätösten mukaisesti laskettavaa arvoa kiinteistöveron määräämisvuotta edeltävältä kalenterivuodelta. Yritysvarallisuuteen kuuluvan kiinteistön arvo määrätään samojen perusteiden mukaan.

25 §

Veronkorotus, verotuksen oikaisu ja seuranaismuutos

Veronkorotuksen ja verotuksen oikaisun edellytyksiä arvioitaessa otetaan verovelvollisen antamina tietoina huomioon edellä 16 §:ssä tarkoitettu kehotuksesta annettujen tietojen lisäksi ne tiedot ja asiakirjat, jotka verovelvollinen on antanut tuloverotuksen

HE 144/2005
 VaVM 44/2005
 EV 218/2005

4 895002/190

5126

N:o 1152

toimittamista varten tai jotka tämä on verotusmenettelystä annetun lain nojalla antanut varallisuudestaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran määrättäessä kiinteistövero vuodelta 2007.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Eero Heinäluoma*

N:o 1153

Laki**keskusverolautakunnasta annetun lain 5 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan keskusverolautakunnasta 26 päivänä heinäkuuta 1996 annetun lain (535/1996)
5 §:n 3 momentti seuraavasti:

5 §

Ennakkoratkaisu

Tuloveroa ja arvonlisäveroa koskevaa lainvoimaista ennakkoratkaisua on hakijan vaatimuksesta noudatettava sitovana siinä verotuksessa, jota varten se on annettu. Veron perimiseen velvollisen on kuitenkin nouda-

tettava korkotulon lähdeverosta annetun lain (1341/1990) ja rajoitetusti verovelvollisen tulo verottamisesta annetun lain (627/1978) mukaista ratkaisua saatuaan päätöksestä tiedon tai, jos hakijana on verovelvollinen, tämän vaadittua päätöksen noudattamista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Valtiovarainministeri *Eero Heinäluoma*

N:o 1154

Laki**verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain 5 ja 6 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta 30 päivänä joulukuuta 1999 annetun lain (1346/1999) 5 §:n otsikko sekä 1 ja 2 momentti sekä 6 §, sellaisena kuin niistä on 6 § osaksi laissa 477/2002, seuraavasti:

5 §

Tuloverotuksen julkiset tiedot

Vuosittain toimitetussa verotuksessa tuloverotuksen julkisia verotustietoja ovat verovelvollisen nimi, syntymävuosi ja kotikunta, jollei viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 24 §:n 1 momentin 31 kohdasta tai väestötietolain (507/1993) 25 §:n 4 momentista muuta johdu. Lisäksi julkisia ovat tiedot:

- 1) valtionverotuksessa verotettavasta ansiotulosta;
- 2) valtionverotuksessa verotettavasta pääomatulosta;
- 3) kunnallisverotuksessa verotettavasta tulosta;
- 4) tuloverosta, kunnallisverosta sekä maksuunpantujen verojen ja maksujen yhteismäärästä;
- 5) ennakoiden yhteismäärästä;
- 6) veronkannossa maksettavasta ja palautettavasta määrästä.

Vuosittain toimitetussa verotuksessa yhteisöjen ja yhteisötuksien verotustiedoista julkisia ovat verovelvollisen nimi, kotikunta sekä yritys- ja yhteisötunnus. Lisäksi julkisia ovat tiedot:

- 1) verotettavasta tulosta;
- 2) maksuunpannun veron yhteismäärästä;
- 3) ennakoiden yhteismäärästä;
- 4) veronkannossa maksettavasta tai palautettavasta määrästä.

6 §

Kiinteistöverotuksen julkiset tiedot ja eräät muut julkiset verotustiedot

Julkisia verotustietoja ovat:

- 1) kiinteistön laskennallinen kiinteistövero, kiinteistövero sekä kiinteistöverovelvollisen nimi;
- 2) verotuslain (482/1958) 67 §:n mukaisesti nähtäville asetettu veroluokituksesta laadittu asiakirja ajantasaistusmerkintöineen;
- 3) eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksesta annetun lain (680/1976) nojalla veronhuojennuksen saaneen yhteisön nimi sekä tieto siitä, mitä verovuosia huojennus koskee;
- 4) tonnistoroverolain (476/2002) nojalla tonnistoroverovelvolliseksi hyväksytyyn yhtiön nimi, tonnistoroverokauden alkaminen sekä hyväksymisen peruuttaminen.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu

tieto on julkinen verotuksen päättymishetken mukaisena ja tulee julkiseksi kiinteistöverotuksen päätyttyä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Verovuodelta 2005 ja sitä aiemmilta vero-
vuosilta toimitettua varallisuusverotusta kos-
kevien tietojen julkisuuteen sovelletaan tämän
lain voimaan tullessa voimassa olleita sään-
nöksiä.

Valtiovarainministeri *Eero Heinäluoma*

N:o 1155

Laki**tuloverolain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 61 §:n 3 momentti
 ja
muutetaan 43 §:n 1 ja 2 momentti sekä 140 §:n otsikko ja 6 momentti seuraavasti:

43 §

Metsätalouden pääomatulo

Veronalaista pääomatuloa on verovelvollisen omassa metsässä kasvavan runkopuun hakkuuoikeuden ensimmäisestä vastikkeellisesta luovutuksesta (*pystykauppa*) saatu tulo ja hankintakaupalla myydystä runkopuusta valmistettavasta tai valmistetusta puutavarasta, kuten tukeista, pylväistä, kuitupuusta tai haloista sekä hakkeesta saadun tulon pääomatulo-osuus. Hankintakaupalla saadun tulon pääomatulo-osuutena pidetään puun myyntituloa vähennettynä hankintatyön arvolla. Metsätalouden pääomatuloa on myös muusta kuin runkopuusta saatu metsätalouden tulo, kuten tulo hakkuutähteiden, kantojen, muun metsäenergiapuun, koristehavujen, tienvarsikeppien, joulupuiden tai vastaavien luovutuksesta. Mitä edellä tässä momentissa säädetään, sovelletaan myös puun myyntituloon, joka on saatu kiinteistön luovutuksesta pidetyn hakkuuoikeuden nojalla.

Metsätalouden pääomatulona pidetään myös metsästä saatua vakuutuskorvausta tai

muuta korvausta samoin kuin yksityistalouden käyttöön otetun tai toiseen tulolähteeseen siirretyn puutavaran kantoraha-arvoa tai käypää arvoa. Metsätalouden pääomatuloksi luetaan myös metsätalouteen saadut tuet ja avustukset. Hakkuuoikeuden vastikkeetonta luovutusta ilman maapohjaa pidetään veronalaisena omaan käyttöön ottona kantoraharvon mukaan.

140 §

Metsäverotuksen siirtymäkausi ja siirtymäkauden päätyminen

Metsätalouden pääomatulosta tämän lain mukaan verotettavan verovelvollisen sellaisen ennen tämän lain voimaantuloa metsätaloudessa käytettyjen koneiden, kaluston, rakennusten ja muiden hyödykkeiden, joita ei ole voitu lukea kuuluvaksi maatalouteen tai elinkeinotoimintaan, hankintamenoksi katsotaan niiden käypä arvo tämän lain voimaantulovuonna. Vuoden 2006 alusta pääomatu-

loverotukseen siirtyvien osalta edellä mainit-
tujen hyödykkeiden hankintamenoksi katso-
taan niiden käypä arvo vuonna 2006.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tam-
mikuuta 2006.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuo-
delta 2006 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos*

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1156

Laki**eräiden metsätalouden puhtaaseen tuloon liittyvien säännösten kumoamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan:

1) 15 päivänä joulukuuta 1967 annetun maatilatalouden tuloverolain (543/1967) 1 §:n 4 momentti, 7 §:n 4 kohta, 11 § ja sen edellä oleva väliotsikko, 11 a, 12—14, 14 a, 15 b ja 20 §,

sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 4 momentti, 7 §:n 4 kohta ja 12 § laissa 1541/1992, 11 ja 20 § laissa 718/1990 ja mainituissa laissa 1541/1992, 11 a § laissa 335/2005, 13 § laeissa 899/2001 ja 869/2003 ja mainituissa laeissa 718/1990 ja 1541/1992, 14 § osaksi laissa 131/1987, 14 a § mainituissa laeissa 718/1990 ja 1541/1992 ja laissa 726/1998 sekä 15 b § mainituissa laeissa 718/1990, 1541/1992 ja 726/1998;

2) verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/1995) 15 §:n 3 momentti ja 96 §:n 1 momentin 2 kohta, sellaisena kuin niistä on 15 §:n 3 momentti laissa 565/2004;

3) verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta 30 päivänä joulukuuta 1999 annetun lain (1346/1999) 6 §:n 1 momentin 2 kohta, sellaisena kuin se on laissa 1154/2005; sekä

4) 24 päivänä elokuuta 1990 annetun maatilatalouden tuloverolain muuttamisesta annetun lain (718/1990) voimaantulosäännöksen 3—6 momentti.

2 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos*

HE 212/2005
VaVM 43/2005
EV 215/2005

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 1141—1156, 4 arkkia